

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Poláchem ve věci

žalobce: J. O.
bytem X
zastoupeného JUDr. Emilem Flegelem,
advokátem se sídlem K Chaloupkám 3170/2, 106 00 Praha 10

proti

žalovanému: Krajský úřad Olomouckého kraje,
se sídlem Jeremenkova 40a, 779 00 Olomouc

o žalobě proti rozhodnutí ze dne 1. 2. 2021, č. j. KUOK 16212/2021,
sp. zn. KÚOK/136557/2020/ODSH-SD/7356,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 2. 2021, č. j. KUOK 16212/2021, sp. zn. KÚOK/136557/2020/ODSH-SD/7356, **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 15 342 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce, JUDr. Emila Flegela, advokáta se sídlem K Chaloupkám 3170/2, 106 00 Praha 10.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

1. Žalobce se včasně podanou žalobou, doručenou Krajskému soudu v Brně (dále též „krajský soud“ či „zdejší soud“), domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí

žalovaného (dále též „napadené rozhodnutí“), kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Konice, Odboru dopravy (dále též „správní orgán I. stupně“) ze dne 13. 10. 2020, č. j. KON 11771/2020, sp. zn. DOP 207/2019 DOL (dále též „prvostupňové rozhodnutí“).

2. Prvostupňovým rozhodnutím byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle ustanovení podle § 125c odst. 1 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „silniční zákon“), kterého se dopustil tím, že dne 9. 3. 2019 v 21:10 hodin řídil motorové vozidlo tovární značky Mercedes Benz Vito, registrační značky X v obci Konice ve směru jízdy na obec X, kde byl v ulici X před domem č. p. X zastaven a kontrolován hlídkou Policie ČR. Bylo provedeno orientační vyšetření analyzátozem Drugwipe 5S, zjišťující obsah jiné návykové látky než alkoholu, s pozitivním výsledkem na látky Cannabis a Amfetamin/Metamfetamin, na základě tohoto zjištění byl policisty vyzván k provedení lékařského vyšetření spojeného s odběrem biologického materiálu, tomuto vyšetření se dobrovolně podrobil a následně byl ve věci vypracován znalecký posudek, kdy byl zjištěn pozitivní výsledek na přítomnost látky delta-9-tetrahydrocannabinolu (THC) v krevním vzorku v koncentraci 10,6 ng/ml. V rozporu s ustanovením § 5 odst. 2 písm. b) silničního zákona tak porušil povinnosti řidiče, když řídil vozidlo v takové době po užití návykové látky, po kterou by ještě pod jejím vlivem.
3. Za spáchání přestupku byla žalobci podle ustanovení § 125c odst. 5 písm. c) silničního zákona ve spojení s ustanovením § 35 písm. b) a § 46 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále též „zákon o odpovědnosti za přestupky“), uložen správní trest ve formě pokuty ve výši 18 000 Kč. Dále byl žalobci uložen podle ustanovení § 35 písm. c) zákona o odpovědnosti za přestupky, v souladu s ustanovením § 125c odst. 6 písm. b) silničního zákona správní trest ve formě zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 11 měsíců od nabytí právní moci rozhodnutí. Také byla žalobci podle § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky v souvislosti s vyhláškou č. 520/2005 Sb., uložena povinnost nahradit náklady řízení v paušální výši 1 000 Kč.

II. Žaloba

4. V žalobě žalobce uvedl následující žalobní důvody.
5. Zaprvé žalobce namítl, že byl ve správním řízení zastoupen zmocněncem, avšak správní orgán I. stupně své rozhodnutí doručoval pouze žalobci a nikoliv zmocněnci. Tento postup považuje žalobce za nezákonný. Podle § 34 odst. 2 správního řádu i podle judikatury Nejvyššího správního soudu byl správní orgán povinen doručovat výhradně zmocněnci. Chybné doručování pak má vliv i na běh lhůt. Vzhledem k chybnému doručování nebylo prvostupňové správní řízení ani ukončeno vydáním rozhodnutí. Vydáním rozhodnutí se přitom podle žalobce rozumí doručení písemného vyhotovení tomu, komu má být doručováno. Jestliže se tedy sám žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí sám odvolal, jednalo se o odvolání předčasné, podané před vydáním rozhodnutí, když mělo být předáno k doručování zmocněnci. Sám žalovaný pak v napadeném rozhodnutí uvedl, že rozhodnutí mělo být doručováno žalobci prostřednictvím určeného zmocněnce.
6. Druhá námitka pak směřovala k tomu, že žalobce sám podal proti prvostupňovému rozhodnutí blanketní odvolání. Žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že odvolání

nebylo na výzvu doplněno. Napadené rozhodnutí považuje žalovaný v tomto bodě za nepřezkoumatelné, neboť žalovaný neuvedl, na jakou výzvu, z jakého důvodu a jak mělo být odvolání doplněno, ani neuvedl, kdo měl být k onomu doplnění vyzván. Zmocněnec žalobce k doplnění odůvodnění nikdy vyzván nebyl. Správní orgán I. stupně nebyl oprávněn vyzvat k doplnění přímo žalobce, ale právě zmocněnce. Tím je správní řízení zatíženo podstatnou procesní vadou, která má za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé.

7. Závěrem žalobce navrhl, aby krajský soud napadené rozhodnutí i rozhodnutí správního orgánu I. stupně zrušil.

III. Vyjádření žalovaného

8. Žalovaný ve svém vyjádření uvedl k žalobním námitkám následující.
9. Předně žalovaný připustil, že žalobci mělo být prvostupňové rozhodnutí doručováno prostřednictvím zmocněnce. Plná moc udělená žalobcem panu Radomilu Novákovi byla dostatečná k účinnému zmocnění ve správním řízení. Ačkoliv bylo prvostupňové rozhodnutí doručováno nesprávně přímo žalobci, podle žalovaného se dostalo do dispozice žalobce, neboť ten se v zákonem stanovené lhůtě proti prvostupňovému rozhodnutí blanketně odvolal. Žalobce tedy měl subjektivní možnost se s prvostupňovým rozhodnutím seznámit a nebyl nijak zkrácen na svých právech. Správní orgán I. stupně pochybil, když nesprávně doručoval přímo žalobci, ale je nutno hodnotit skutečnost, že žalobce byl s prvostupňovým rozhodnutím materiálně seznámen. Podle názoru žalovaného by pak zrušení prvostupňového rozhodnutí pouze z důvodu nesprávného doručování bylo přepjatým formalismem.
10. Co se týče nedoplnění důvodů odvolání, má žalovaný za to, že žalobce důvody odvolání skutečně nedoplnil. Žalovaný proto přezkoumal prvostupňové rozhodnutí a neshledal důvody, které by toto rozhodnutí činily nezákonným či nepřezkoumatelným.
11. Na závěr žalovaný shrnul zjištěný skutkový stav ve věci a navrhl, aby krajský soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

IV. Replika žalobce

12. V replice žalobce uvedl, že sám žalovaný konstatoval, že výzva k doplnění odůvodnění odvolání byla doručena žalobci. Žalovaný tedy nepopřel, že k doplnění odůvodnění správní orgán I. stupně ani žalovaný nevyzvali zmocněnce. Výzva tedy nikdy nebyla řádně doručena a lhůta pro doplnění odvolání nepočala běžet.
13. Žalobce proto setrval na podané žalobě v plném rozsahu.

V. Posouzení věci krajským soudem

14. Žaloba byla podána v zákonné dvouměsíční lhůtě (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního – dále jen s.ř.s.), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.) a jde o žalobu přípustnou (zejména § 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).
15. Napadené rozhodnutí žalovaného krajský soud přezkoumal v řízení podle části třetí, hlavy II, dílu 1, § 65 a následujících s.ř.s. v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), ověřil přitom, zda rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti, a vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době

vydání
(§ 75 odst. 1 s.ř.s.).

rozhodnutí

16. Soud ve věci rozhodl v souladu s ustanovením § 51 odst. 1 s.ř.s. bez nařízení ústního jednání.
17. Krajský soud v Brně dospěl k závěru, že žaloba je důvodná. Soud při svém rozhodování vyšel z následujících skutečností, úvah a závěrů.
18. Co se týče žalobcem namítaného vadného doručení zvolenému zmocněnci v prvostupňovém správním řízení, uvádí soud následující.
19. Podle ustanovení § 34 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) *s výjimkou případů, kdy má zastoupený něco v řízení osobně vykonat, doručují se písemnosti pouze zástupci. Doručení zastoupenému nemá účinky pro běh lhůt, nestanoví-li zákon jinak.*
20. Hodnocení doručování prvostupňového rozhodnutí provedl již žalovaný v napadeném rozhodnutí, v němž konstatoval, že správní orgán I. stupně sice nedoručoval řádně zvolenému zmocněnci žalobce, avšak žalobce měl možnost seznámit se s obsahem prvostupňového rozhodnutí a ve lhůtě se proti prvostupňovému rozhodnutí odvolal. Soud přitom souhlasí se závěry žalovaného ohledně toho, že žalobce byl řádně zastoupen zmocněncem, jednalo se o zmocnění účinné a správní orgány tedy měly povinnost zmocněnci doručovat písemnosti podle § 34 odst. 2 správního řádu.
21. V případech, kdy je vadně doručováno přímo účastníku správního řízení namísto jeho zvolenému zástupci, je přitom podstatné posoudit procesní aktivitu účastníka řízení. Pokud je účastník procesně aktivní i přes vadné doručování, tedy podá odvolání proti správnímu rozhodnutí a není mu upřeno projednání odvolání, pak účastník nemůže být vadným doručováním poškozen na svých právech (viz např. obdobně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 6. 2022, č. j. 1 Ads 30/2022 – 42).
22. Postup správních orgánů však podle názoru krajského soudu byl způsobilý zasáhnout do práv žalobce. Žalobce totiž z pohledu správních orgánů podal včasné blanketní odvolání (byť poslední den lhůty, pokud by se lhůta počítala od doručení žalobci), z čehož samozřejmě lze usuzovat, že se žalobce o existenci prvostupňového rozhodnutí nějakým způsobem dozvěděl a reagoval na něj podáním odvolání. Správní orgán I. stupně následně žalobce vyzval k doplnění odvolání, nicméně výzvu opět nezaslal zvolenému zástupci, ale přímo žalobci. Odvolání nebylo žalobcem doplněno. Nejsou zde přitom žádné indicie, že se výzva na doplnění odvolání dostala do sféry žalobce a že tedy měl možnost na výzvu reagovat doplněním odůvodnění odvolání.
23. Žalovaný totiž pominul skutečnost, že žalobce sice odvolání podal, avšak jednalo se pouze o odvolání blanketní. Není tedy postaveno najisto, že žalobce nebyl nijak zkrácen na svých právech. Pokud by totiž odvolání žalobce obsahovalo alespoň nějaké konkrétní námitky směřující proti prvostupňovému rozhodnutí, byla by situace odlišná. Tato situace však v nyní posuzovaném případě nenastala, jelikož žalobce podal odvolání blanketní. Žalobci tak sice nebylo upřeno právo na projednání odvolání, jelikož přezkum prvostupňového rozhodnutí a souvisejícího správního řízení proběhl co do správnosti a zákonnosti v celém rozsahu, ale vzhledem k vadnému doručení jak prvostupňového rozhodnutí, tak výzvy k doplnění odůvodnění odvolání nebylo žalobci umožněno projednání odvolání s ohledem na jeho případné konkrétní námitky.

24. Pokud sám žalovaný zjistil, že žalobce byl v rámci správního řízení účinně zastoupen obecným zmocněncem, měla být napravena vada doručování tím, že měla být zástupci doručena výzva na doplnění odvolání i prvostupňové rozhodnutí. Nedoručení prvostupňového rozhodnutí a výzvy k doplnění odvolání současně mělo vliv na běh lhůt, jak uvádí § 34 odst. 2 správního řádu. Lhůta pro podání odvolání ani lhůta pro doplnění odvolání nepočaly při vadném doručení vůbec běžet, jelikož rozhodující je vždy doručení zástupci, kterému doručováno vůbec nebylo.
25. Vada doručování pak má podle krajského soudu v posuzovaném případě takový dopad na zákonnost správního řízení, a pro uvedenou vadu doručování bylo nutné napadené rozhodnutí zrušit a vrátit věc žalovanému k dalšímu řízení. V rámci dalšího řízení musí správní orgány doručit prvostupňové rozhodnutí a případné další písemnosti tak, aby nebyla zkrácena práva žalobce na projednání odvolání.
26. Co se týče otázky, zda bylo prvostupňové rozhodnutí vůbec vydáno, na tuto nelze ani z pohledu správně-právní teorie ani judikatury Nejvyššího správního soudu odpovědět jednoznačně. Pro vydání rozhodnutí je však podle názoru krajského soudu rozhodující okamžik, kdy je správní rozhodnutí závazné, tedy správní orgán provede úkon směřující k tomu, že rozhodnutí vydá ze své vnitřní sféry, písemně jej vyhotoví a se všemi předepsanými náležitostmi jej založí do správního spisu. To se v nyní posuzovaném případě stalo, neboť prvostupňové rozhodnutí fyzicky existuje, je založené ve správním spisu a může být opětovně doručováno takovým způsobem, aby bylo doručeno řádně.
27. Nakonec žalobce namítal, že rozhodnutí žalovaného je nepřezkoumatelné v bodě, v němž žalovaný uvádí, že odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí nebylo doplněno. K tomu krajský soud stručně odkazuje, že tento bod souvisí s již výše řešenou vadou doručování, jež měla za následek nezákonnost správního řízení, která měla vliv na práva žalobce. Žalovaný měl za to, že výzva k doplnění odvolání byla žalobci doručována správně, resp. že vada doručování neměla vliv na práva žalobce a na zákonnost správního řízení, proto ve svém rozhodnutí konstatoval, že odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí nebylo doplněno. Tato úvaha byla nesprávná, to však neznamená, že napadené rozhodnutí je v uvedeném bodě nepřezkoumatelné. Naopak má soud za to, že uvedená úvaha žalovaného přezkoumatelná je, neboť jak vyplývá z výše uvedeného, soud v průběhu přezkumu rozhodnutí shledal, že závěr o tom, že vadné doručování nemělo vliv na práva žalobce, byl nesprávný.

VI. Závěr a náklady řízení

28. Optikou shora učiněného náhledu je proto zřejmé, že soudu nezbylo, než napadené rozhodnutí zrušit podle ustanovení § 78 odst. 1 s.ř.s. a věc vrátit žalovanému k dalšímu řízení, ve kterém bude správní orgán vázán právním názorem zdejšího soudu podle ustanovení § 78 odst. 5 s.ř.s. Během dalšího řízení bude na správních orgánech, aby řádným způsobem doručily žalobci písemnosti.
29. Výrok o nákladech řízení má oporu v ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalovaný nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch. Žalobce měl ve věci plný úspěch, a přísluší mu proto právo na náhradu nákladů řízení před

krajským soudem, které důvodně vynaložil proti žalovanému, který ve věci úspěch neměl (neboť napadené rozhodnutí bylo zrušeno).

30. Za účelně vynaložené náklady vzal krajský soud mimosmluvní odměnu zástupce žalobce za tři úkony právní služby (příprava a převzetí zastoupení, sepis a podání žaloby a replika) po 3 100 Kč podle ustanovení § 7 bod 5, § 9 odst. 4 písm. d) a ustanovení § 11 odst. 1 písm. a) a d) advokátního tarifu (vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění účinném v rozhodné době). Za úkony právní služby to činí celkem 9 300 Kč, k čemuž je nutné připočít hotové výdaje po 300 Kč podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu, což činí dohromady částku ve výši 10 200 Kč. Tato částka se dále zvyšuje o DPH 21 % (ve výši 2 142 Kč), neboť právní zástupce žalobce doložil, že je plátcem této daně. Úspěšnému žalobci přísluší rovněž právo na náhradu nákladů řízení spočívající v náhradě nákladů za zaplacený soudní poplatek. Z obsahu soudního spisu vyplývá, že žalobci vznikly náklady za zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč. Žalovaný je tedy povinen zaplatit žalobci částku ve výši celkem 15 342 Kč, a to k rukám zástupce žalobce ve stanovené lhůtě.
31. Soud proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozsudku.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 21. prosince 2023

JUDr. Petr Polách, v.r.
samosoudce